

ታላቁ ወዝግብ : የአቡነ ጳውሎስ ሀወልት

በእስክንድር ነጋ

አዲስ አበባ

ኮ/ሉ ወደ ቢሮው የገባው ቀደም ብሎ ነው፡፡ ዛሬ ብዙ ሥራ ይጠበቀዋል፡፡ አዛጋ፡፡ ጥሩ እንቅልፍ አልወሰደውም፡፡ የዛሬን ሥራ ለማጠናቀቅ ጓጉቷል፡፡ እንቅልፍ ነስቶት ነው ያደረገው፡፡ ፈገግ አለ፡፡ አዲስ አበባ ማንባት አለባት፡፡ የጣሊያን ግኝ ግዛት እምቦርት ትንሻዕ ሮማ ሆኖ ታየው፡፡ አቤት! ያ ሁሉ የግንባታ ጥድሬያ በዚያ ማል ታዲያ የጠፈታ ዕድሜ የሚፋበት የገጠር ቪላ ማግኘት ለዘንብ ነው! አቤት የእግዜር ሲሳይ ! ጠለቶቹን አሰባቸው እና ከት ብሎ ሳቀ! ምን ያህል ይቃጠሉ ጃል ! ግን ግን ሀበሾች የት ሥራ ያስጀምራሉ! ? ከዳር እስከ ዳር አምጠዋል፡፡ አንገቱን ነቀነቀ ፡፡ ሥልጣኔ እንደመጣቸው እኮ አልገባቸውም! በጭቃ የተሞላች ከተማቸውን በድንጋይ በተሰሩ ፎቆች ልትደምቅ ነው ! ልማት ! ለልማት ደግሞ ሰላም ያስፈልጋል! ደግሞ እኮ የድፍረታቸው ብዛት ! አዲስ አበባን ለመግዝ ሞከሩ እኮ ! ? ደፋሮች! ጠረጴዛውን በቡጢ መታወ፡፡ ከጥቂት ሳምንታት በፊት የሆነውን እያሰበ ፊቱ ፍም መሰለ፡፡ ዛሬ የጣሊያንን ክንድ እናሳያቸዋለን! ችግሩ ከምንጩ ይደርቃል! ለሁለተኛ ጊዜ ብቻውን ፈገግ አለ፡፡ የራስ ኃይሉ ወለታ በአግባቡ እንዲከፈል ሌላ ማስሰቢያ ወደ ሮማ ለመላክ ማስታወሻ ያዘ፡፡ ጣሊያን ባለውለታዎቿን በአግባቡ እንደምትከስ ለማየት ጥሩ አጋጣሚ ነው... አዎ... ጣሊያን ወዳጆቿን አትጥልም! አሜሪካውን አቡነ ጳውሎስ ለጣሊያን ላስረከበት ለራስ ሀይሉ ደውሎ እንደገና ለመጠገን ሌላ ማስታወሻ ያዘ ጳጳሱ እንደሆነ ዛሬ ዋጋውን ያገኛል! የጣሊያን ቆራጥ ወሳኔ ሐበሻን ሁሉ በቁሙ ያሸናዋል! ከተቀማጠበት በስሜት ፍንጥር ብሎ ተነሳ፡፡ ፊቱ እንደገና ፍም መሰሏል፡፡

ኮ/ሉ ችሎት ለማስቻል ወደተዘጋጀለት ጠረጴዛ ሲያሜራ በጥንቃቄ የተተኮሰው የደምበ ልብሰና እንደመሰታወት እንዲያበሩ በቀለም ያበዳት ጭምቶ ግርማ ሞገሱን ጨረሰዋል፡፡ የግራ ዳኛው ፊት ለፊት & እሱ መሀል ፣ የቀኝ ዳኛው ከኋላው ሆነው ብቅ ሲሉ ተቀምጠው ሲጠበቁ የነበሩት ሁሉ ብድግ ብለው ተቀበሏቸው፡፡ ዓይኖች ሁሉ እነርሱ ላይ አርፈዋል፡፡ ወደ አቡነ ከሚቱ በፊት የተሰበሰበውን ሕዝብ ሰረቅ አድርጎ ተመለከተ፡፡ መንት ሕዝብ ነው ፡፡ ጥሩ ነው! ወሬው ከዳር እስከ ዳር ይዳረሳል፡፡ የሜሊገው ይኸው ነው፡፡ ያልተሟላ ህዝብ መሻበር አለበት፡፡ አለበለዚያ እሺ ብሎ አይገዛም፡፡ ቁጭ አለ፡፡ ፊት ለፊቱ ያሉትን ወረቀቶች አገላበጠ፡፡ ቢሮ ያየቸው

ናቸው፡ ግን ፊቱን ኮስተር አደረገ፡፡ የተመሳካቹን ቀልብ ለመሳብ ድራማው ያስፈልጋል፡፡ የተቀመጠለትን እስከርቢቶ ብድግ አድርጎ የአቡኑ ሥም ላይ አሰመረ፡፡ ቀስ ብሎ ቀና አለ፡፡

ተከሳሹ አቡነ ጳጥሮስ በቀኝ በኩል ቆመዋል፡፡ ቁጭ ካለበት ከመቼውም ጊዜ በላይ ረዝመው ታዩት፡፡ በዚያ ቁመት ላይ አንዲትም ትርፍ ሥጋ የለም፡፡ እንደራጅ ቅጥን ፍርጥም ያለ ሰውነታቸው የጳጳስ ሳይሆን የጥሩ ወታደር ይመስላል፡፡ ወረቀቱን ተመለከተ፡፡ ዕድሜቸው 54 ይላል፡፡ እኩያማቸው ናቸው፡፡ የሚወዳቸውን የሥጋ ምግቦች ለአፍታ ረገመ @ አገርጅፈውታል፡፡ የአቡኑን ፊት ቃኘ፡፡ አቤት እርጋታ! አቤት ሰላም! አድምጦ የሚዳ ፊት ማለት ይህ ነው፡፡ ምንክላ ሁሉም ካህን እንደርሳቸው ያለ ገጽታ ቢኖረው? ደግሞ ባይጠቁሩ እኮ ቁልጭ የጣሊያንን አፍንጫ ከንፈር አይደል እንዴ? ወቸ ጉድ! ምን አለ እስቲ አርፈው ቢቀመጡ? ጣጣ ነው!

“አቡነ ጳጥሮስ” ብሎ ቆም አለ፡፡

አቡኑ ትክ ብለው ያዩታል፡፡ ዘልቀው ልቡን የሚያነቡ መሰለውና ኮስተር አለ፡፡

“ጋትርያርኩ አቡነ ቄርሎስ የጣሊያንን አገዛዝ አሜ ብለው ተቀብለዋል፡፡ ሀገር ያወቀዋል....” ብሎ በጣሊያንኛ የጀመረው ንግግር ወደ አሜኛ እስከተረገም ጠበቀ፡፡ “ካህናቱም አዲሱን ሥርዓት ተቀብለዋል፡፡ ከጨማ ወደ ብርሃን የሚሸጋግረውን ሥርዓት! ” ሲተረገም በኩራት አገጨ ከፍ አደረገ “ታዲያ እርስዎ ምን ሆነው ነው ብቻዎን ለማጭ የተነሱት ? ለምንድን ነው ሰላማችንን የሚያወኩት ? ዘመኑ የሥራ ነው፡፡ ጦርነት ጊዜ አልፎታል! ሕዝቡ ሰላም ይፈልጋል፡፡ ሕዝቡ ሰላም የሚሰጡትን በዋዛ እንደሚለቃቸው አያወቁም እንዴ ? ”

አቡኑ ፊት ገጽታ ላይ ምንም አይነብ-ብም፡፡ ከፋም ደግሞ ያልተነገረ ያህል ለወጥ አይነብ-ብትም፡፡ ከመጣሳቸው በፊት በዝምታ ትንሽ ቆየት አሉ፡፡ አዳራሹ ከመቼውም ጊዜ በላይ በዝምታ ተዋጡ፡፡ ዓለም ራሷ እንቅስቃሴ ያቆመች ትመስላለች፡፡

“ጌታው ያሉትን በደንብ አድምጧል” ብለው ጨዋ አቡኑ @ ድምጻቸው ከጀሮ አልፎ መላ ሰውነትን ያወዳል፡፡ “እኔ የቤተክርስቲያን አባት ነኝ፡፡ ድርብ ኃላፊነት አለብኝ ማለት ነው፡፡ ቤተክርስቲያን ሥቃታዮሱ አይቻለሁ፡፡ ካህናትን ስትረሽኑ አይቻለሁ፡፡ ሕዝብን በመርዝ ጠሷ ስትፈጁ አይቻለሁ፡፡ ይኸን ሁሉ እያየሁ ዝም ማለት አልችልም፡፡ በኃይማኖትና በሀገሬ ላይ ዘምታችኋል፡፡ ኃላፊነቴን ተወጥቻለሁ፡፡ ይበቃል፡፡ ከዚህ በኋላ ማኅገር አልሻም፡፡ ቀሪውን ለፈጣሪ እንግረዋለሁ፡፡ እንደፈለጋችሁ አድርጉ፡፡”

ዳኞቹ በተቀመጡበት ደርቀው ቀሩ። የአቡኑ ሞስ ሂደቱን ወደአልተጠበቀ አቅጣጫ እየወሰደው ነው። የጣሊያን ኃያልነት ሳይሆን የአቡኑ ታላቅነት እየተፈጠረ ያለበት ማድረክ እየሆነ ነው። የኮ/ሉ ፊት ፍም መሰለ።

“ይህ ፍ/ቤት መቀለጃ አይሆንም። ይኸ እብራት ነው። ጉዳይዎ በሕግ አግባብ እንዲታይ ነው እኮ ይህ ችሎት የተሰየመው። የምን ፈጣሪ ነው? ... ጥሩ! ... ይህ ከሆነ መልስዎ ... ጉዳዩ ላይ መሰረን ወሳኔ ይዘን እንመለሳለን...” በማለት ከተቀመጡበት ብድግ አለ። ሁለቱ ዳኞችም ተከታትለው ተነሱ።

የዳኞቹ ወሳኔ አጫፍ ምጥን ያለች ነበረች። “በገናናው የጣሊያን መንግሥት ላይ አመጽ በማካሳት፣ በመከተባበርና በመሥራት በተከሰሰ አቡነ ጳውሎስ ለተፈፀመው ወንጀል፣ አግባብ ባላቸው የሕግ አንቀጾች የሞት ፍርድ ወስነናል። የሞት ቅጣቱ ዛሬው ይፈፀማል...” በማለት የመሃል ዳኛው እየተርበተበተ መረዶ አሰማ። ልክ እንደጩካ፣ ከተቀመጡበት ብድግ ለማለት ሲንቀሳቀስ አቡኑ መስቀላቸውን ከፍ በማደጋቸው ደርቆ ቀረ። ፈጽሞ ያልጠበቀው ነገር። አቡኑ የሞት ፍርድ ላስተላለፉባቸው ዳኞች በግዕዝ በራኬና ፀሎት አደረጉላቸው። ሊያስቆማቸው አልቻለም። ሲጩኩ ወልቅ ብለው ጠፉ። የችሎቱ ማድረክ የጣሊያን ኃያልነት የታየበት ሳይሆን፣ የአቡኑ ታላቅነት የተወለደበት ማድረክ ሆኖ ተጠናቀቀ። የቀረው አቡኑን በፈሪዎች ጥይት ማደብብ ብቻ ነው።

ቁጥሩ በርካታ የሆነ የአዲስ አበባ የአቡኑን የጀግንነት ሰማዕትነት ለመመልከት ተሰባስቦ ጠበቃቸው ። ስምንት የጣሊያን ወታደሮችም በተጠንቀቅ ቆመዋል። ጠማጃ አንግተዋል። እያንዳንዳቸው ምላጫቸውን አንድ ላይ እንዲሰቡ ጥብቅ መሠይያ ተሰጥቷቸዋል። አንድ አስተኳኝም ተመድቦላቸዋል። ሕዝቡን የማቆጣጠር በርካታ የባንዳ ሰራዊትም አካባቢውን አጥለቅልቆታል። አቡኑ በዝግታ እየተራመዱ የተመደቡላቸው ቦታ ደረሱ። ሕዝቡን እጅ ነሱ። ፊታቸውን ወደ ግንብ አዙረው እንዲቆሙ ተደረገ። ከጀርባቸው ለመታቸው ነው። እናቶች ያነባሉ @ ህፃናት ያለውትሮአቸው ዝም ብለዋል @ አየሩ ከብደል። ጣሊያኖች የኢትዮጵያን ምድር ከረገጡ ለመጀመሪያ ጊዜ አንገታቸውን ደፍተዋል።

አስተኳኝ ወደ አቡኑ ጠጋ አለ። በደንቡ መሠረት የሞቱን ወሳኔ ለመጨረሻ ጊዜ ለማንበብ ከከሱ ወረቀት አወጣ። ንባቡን ጀመረ። የወፍ ጭንቃ እንኳን በጠፋበት ሁኔታ ደምጹ በርቀት ይሰማል። በአቅራቢያው ላሉት እጅና እግሮቹ በግልጽ ሰርበተበቱ ይታያል። ቃላቶቹ ተሰባብረው ነው የሚጠቁ። በግድ ጨሰ። አቡኑ ማጠፍ ቅዳሳቸውን ተሳለሙ። ሕዝቡን አማክበው

ባረከት፡፡ በመጨረሻም ፣ ከከሰቸው ሰዓት አወጥተው ተመለከቱ፡፡ ማለገው ወደ ከሰቸው ከተቱት፡፡ ፈጣሪያቸው ጋር የሚገናኙበት ሰዓት ደርሷል። በጸጋ የሚጠበቁት ሰዓት!

ወታደሮቹ በተሰጣቸው ትዕዛዝ መሠረት ቃታቸውን የሳቡት አንድ ላይ ነው፡፡ ስምንት ጥይቶች የአቡትን ጀርባ በሳሰተው ወደ ግንቡ አፈተለኩ፡፡ የሕዝቡ እምባ ፈሰሰ፡፡ ጣሊያኖች መሪያቸውን ወደ ሕዝቡ አዞሩ ። @ ዋ! ትንቀሳቀስና በሚሏ ማክጠንቀቂያ፡፡

የአቡት ሬሳ መሬት ላይ ተዘለፍልፎ ወደቋል፡፡ ማለፋቸውን የተጠራጠረ የለም @ ግን በደንቡ መሰረት ይከተሩ ማረጋገጥ አለበት፡፡ እርሱም አልተጠራጠረም፡፡ ማን ከስምንት ጥይት ይደናል? ግን ግን ቀይ ፊቱ ፍም መሰሎ ቀና አለ፡፡ አስተኳኞ ግራ ተጋባ፡፡ ምን ተከሰተ? ጠጋ አለ፡፡ ሀኪሙ አንገቱን ነቀነቀ፡፡ አልሞቱም! ስምንት ጥይቶች አልገደሏቸውም፡፡ ሕዝቡ የሚገኘውን ማምን ተሳነው፡፡ ተነቃነቀ፡፡ አስተኳኞ በቅጽበት ሽጉጠኛ መሆኑን ተኮሰ @ ሰስቱ፡፡ ሰስቱም የአቡትን ጭቅላት መቱ፡፡

የአቡት አረመኔያዊ ግድያ የአሙኦችን ስምንት አቀጣጠለ፡፡ ጣሊያኖች በኢትዮጵያ ምድር በቆዩባቸው አምስት ዓመታት አንድም ቀን እረፍት ሳያገኙ ቀሩ፡፡ በእነዚያ አምስት የፍዳ አመታት ብዙ ያልተነገሩ ፣ ያልተዘከሩ፣ ያልተሰሙ መስዋዕትነቶች በኢትዮጵያዊያን ተከፈሉ፡፡ የአቡት ታሪክ የዚያ ሁሉ ተምሳሌት ሆነ፡፡

በአራተኛው ክፍለ ዘመን ክርስትናን የተቀበለችው ኢትዮጵያ ፣ እንደማንኛቸውም ለዓላዊ የኦርቶዶክስ አገር ፓትርያርክ ሊኖራት ሲገባ ፣ በዚያው በአራተኛው ክፍለ ዘመን ታላላቅ የክርስትና ሊቃውንት ኒቂያ ላይ ጉባዔ ተቀምጠው /ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ 4 ቁጥር 50 / "የኢትዮጵያ ሰዎች ጳጳሳት ሆነው እንዳይሰየሙ ባሉት መሰረት እስከ 20ኛው ክፍለ ዘመን ለ1600 ዓመታት ተገደባ ኖራለች፡፡ በ1920ዎቹ ገደቡ ተነስቶላት 4 ኢትዮጵያዊያን ለመጀመሪያ ጊዜ የጳጳስና ማረጋገጫ ሲሰጣቸው አንዱ አቡነ ጳጳሮስ ነበሩ @ ብርቅዬ የሀገር ሀብት፡፡ በሰሜን ትንቅላት ማለፋቸው ደግሞ ከሁሉም በላይ ያመጥቃቸዋል፡፡ ሆኖም ግን፣ ጣሊያን ተሸንፎ ነጻነት ከተመለሰ በኋላ፣ በቆየው የኦርቶዶክስ ባህልና ደምብ መሠረት ሀወልታቸው በቤተክርስቲያን ቅጥር ግቢ ፣ ወይም ደግሞ መገቢያና መመጫ ላይ ፣ ለሚኖሩት ትንፋሽ ያለ አንድም ሰው የለም፡፡ ዛሬ ሀወልታቸው ቆሞ የሚገኘው በተገደለበት ቦታ ነው @ የቤተክርስቲያን ይዘታ አይደለም @ የቆመው በመንግሥት ነው፡፡ ቤተክርስቲያኗ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ እጃዕ የለበትም፡፡ /ሆኖም የኦርቶዶክስ ዕምነት ከቤተክርስቲያኒቷ ወጭ ሀወልት ቢሰራ አይቃወምም፡፡ /

ከሶስት አስርት ዓመታት በኋላ፣ ኢትዮጵያ በአብዮት ማባባስ የምትናጥበት ጊዜ ሆነ። ከቀዳማዊ ምኒልክ አንስቶ እስከ አዲስ ኃይለሥላሴ ድረስ የዘለቀው የረዥም ዘመን የኢትዮጵያ የአዲሎች ግዛት ማበቂያ ደወል አቃጩ። የሥርዓቱ አንድ እግር ሆኖ ለ1600 ዓመታት የኖረውን ቤተ-ክህነት በአዲሱ መንግሥት ጫጭ ሥር ማስገባት ከአብዮቱ ሁለት ዋናዎች ግቦች መካከል አንዱ ሆነ። /ሌላኛው ማህተም ለአራሹ ነበር። / ለቤተክርስቲያን አባቶች ግን፣ እግዚርን በአደባባይ ለከዳ መንግሥት ቤተክህነትን ያለምንም ማንገራገር አሳልፎ መስጠት የማይታሰብ ሆነ ። ቤተክርስቲያኗ ከፖለቲካ ገለልተኛ ሆና፣ ፖለቲካም ጥልቃ ሳይገባባት ተቻቻሎ መኖርን መረጠ። ፓትርያርኮም አባነ ቴዎፍሎስ ፣ ለዚህ ዓላማ ሰማኝ ለመሆን ቆርጠው ተነሱ። መንግሥትና ቤተ ክህነት ተፋጠኑ።

አብዮታዊያኑ ፣ የቤተክርስቲያኗን ነፃነት ለመደምሰስ ማንኛቸውም ጳጳሳት ያለፈቃዳቸው እንዳይሾሙ ጥበቅ ትዕዛዝ አስተላለፉ። ይህ ደግሞ ለፓትርያርኩ የቤተክርስቲያኗን ነፃነት ለማስረገጥ አጋጥሞ ፈጠረላቸው። በዚህም መሠረት ፣ አምስት ጳጳሳትን ያለ “አብዮታዊው መንግሥት” ፈቃድ ሰየሙ። ቤተ መንግሥት ታላቅ ቁጣ ነገሰ። ቤተክርስቲያኒቷ ማጭዋ ሆነች። “በሙያዎችም አብዮታዊ እርምጃ” የማይታሰበው ድርጊት ተፈጸመ - - - ፓትርያርኩ ታሰሩ !!

ፓትርያርኩ ወደ እስር ቤት የገቡ ዕለት የነበረው ሁኔታ አበራ ጀምገሬ የሚሉ የአጼ ኃይለሥላሴ ባለሥልጣን እንደሚከተለው ተርከወታል፡ -

«. . . በታላቁ ቤተ መንግሥት ታሰረው የነበሩ የቀድሞ መንግሥት ባለ ሥልጣኖች ንጹሕ አየር ለማግኘት፣ በፀሐይ አካላቸውን ለማዘቅ፣ የተሳሰሩ እግርቻቸውን ለማቆታታት በዙፋን አዳራሽ አጠብቀው በሚኝ በሽቦ በታጠረ ጠብብ ክልል ወሰጥ ይንከላወሳሉ። ቀኑ ማቢት ሶስት ቀን 1968 ዓ.ም ከእኩለ ቀን በኋላ ነበር። በዚህ ወቅት ታላቁ መንፈሳዊ አባት አቡነ ቴዎፍሎስ ሁለት እጆቻቸው በአንድ ላይ በሆነሁለት ታሰረው ፣ እየተገፈተሩ ፣ ያለ መጭጭ በባዶ እግራቸው ሲመጡ የተመለከቱት እነዚያ እስረኞች ባለብት ክው ብለው ቀሩ። በዚህ ወቅት ነበር አንዱ እስረኛ ልቡ ተነክቶ «አዲዮስ የኢትዮጵያውያን ሰብአዊነትና መንፈሳዊነት» ያለው።

«. . . የኢትዮጵያ ሕዝብ ግብረ ገብነትና መንፈሳዊነት በእነዚህ ጋጠ ወጦች አይለካም» አለ ሌላው ፣ በድርጊቱ መጠኑን ሁኔታው እየነገረበት። «ካህኑን እንደ ፖለቲከኛ፣ መንፈሳዊ አባቱን እንደ ወንጀለኛ የሚመለከት ወታደራዊ ቡድን በዚህች ቅድስት አገር መሳሰሉ ያሳዝናል። መንፈሳዊ አባት በግፍ ሲንገላታ ከመቆየት መቆየት ይመረጣል» አለ ሌላው በመጠሳጨት።

«የአደፈ ሸርአማ ቀመኪ እንደ ለበሱ ከቀኝም፣ ከግራም፣ ከኋላም ሳንጃ የተሰካበት ጠባቢ መገኛ ተደግኖባቸው ወደ ዚያች የፖለቲካ እስረኞች መቀየጃ ቅጥር ግቢ ሲገቡ፣ መገፈሳዊው አባት «የሚደርጉትን አያወቁምና ይቅር በላቸው» በሚሉት፣ ግፍ ለሚጽግላቸው የሚጸልዩ እንጂ የተበላጩ የተሸበሩ አይመስሉም ነበር፡፡

«እስረኛው ከድንጋጠው ገና ሳይላቀቅ፣ ምን እንደሚሉና እንደሚደርግ አሰላስሎ ሳይጮስ፣ ከቆመበት ሳይላወስ፣ ከአንድ ትንሽ ክፍል ወስጥ አስገብተው የቆለፉባቸው፡፡ እግራቸውን በእግረ መኮንን እጃቸውን በሠንሠለት ጠፍረው ከአልጋ ጋር አሠሯቸው፡፡ 'ይህን አዚመኛ ቁስ ተጠንቅቃችሁ ጠብቁ' በሚሉት ለወታደሮቹ ጥብቅ ትእዛዝ ሰጥቶ የዘቡ አዛዥ ከአጥሩ ወጥቶ ሐደ፡፡

«መገፈሳዊ አባት የታሰሩበት ክፍል በመግሥቱ የአሳሪዎች ምልልስ ታየባት፡፡ ሸመምንት በሚፈራረቅ ገብኛዕት፡፡ ይህ ሁሉ ምልልስ፣ ይህ ሁሉ ጋጋታ የተከሰተው ከአንድ ክፍል ወስጥ እግር እጃቸው ከአልጋ እግር ጋር የታሰረው መገፈሳዊ አባት ምግብ አልበላም ብለው በመወሰናቸው ነበር፡፡ ሻለቃ ዳንኤል አስፋውና ሌሎች የእስር ቤቱ ኃላፊዎቹ የሚመጡባቸውን ምግብ እንዲመጡ ለሚደረግ ቢሞክሩም ቆራጡ አባት አልተበገሩም፡፡ ከዚህ በኋላ ነበር ምግብ አልበላም በሚሉት ማህተግራቸውን በመገለጽ ሻለቃ ዳንኤል ለደርግ የፀጥታ ጥበቃ ኮሚቴ ሊቀ መንበር ባቀረበው ማህታወሻ ግርጌ ላይ፣ «ምግብ እንዲ ገባላቸው አድርጉ እንጂ በባሉ ባይበሉ የራሳቸው ጉዳይ ነው» ሲል ሻለቃ ተካ ቱሉ ምልክት ያደረገው፡፡

«እኔያ አባት በዚያች መካከት በሌላት ጠብብ ክፍል ምግብ ብቻ ሳይሆን ንጹሕ አየርም ሳያገኙ ሰባት ቀን ጠማቸውን ወለው አደሩ፡፡ ከዚያ በኋላ ነበር ሌሎች እስረኞች አግባብተው ምግብ እንዲበሉ እንዲያደርጉ ከሰው እንዲቀላቀሉ ያደረጉት፡፡ እግር እጃቸው ከብረት ተላቅቆ ከመገፈስ ልጆቻቸው ጋር ተቀላቀሉ፡፡ ለጸሎት እንዲያመኛቸው በዙፋን አዳራሽ መገቢያ ዋጋ በር ደረጃ ሥር የሚገኘው ጉሮሮ ለእርሳቸው መኝታ ተለቀቀላቸው፡፡ በአንድ ቁጥር ክፍል ወስጥ የሚገኙት እስረኞች፣ በተለይም ብርጋደር ጀኔራል ሳሙኤል በየነ፣ አቅማቸው በፈቀደ ማጠቃለያ የሚገኙባቸውን አሜሪካውያን አንጥፈው ተቀበሏቸው፡፡ ምግብ ሲያቀርቡላቸው ግን «እግዚአብሔር ይስጣችሁ @ አልበላም» የሚሉ ሆነ መልሳቸው፡፡ የደረቀ ጉሮሮአቸውን በወኃ እያገገጠሙ ብቻ ምግብ ሳይበሉ፣ ወኃ ሳይጠጡ መቆየት ቀጠሉ፡፡ ጠንካራነታቸውን አስመስከሩ፣ የመገፈስ ብቻ ሳይሆን አካላዊ ምግባቸውም ጾም ጸሎት ሆነ፡፡ የዕለት ተዕለት ሁኔታቸውም ለሌሎች እስረኞች መገፈሳዊ ጽናትን ሰጡ፡፡»

ይሁንና ፋሲካ በዋለ በማገሥቱ ፣ ከአሥረኞች መካከል በዕድሜ የገፉት እንደነ ደጅ አዝማች ሐረጎት ዓባይ ያሉት አጥብቀውና አስጨቀው ስለ ለመገኘት ፣ እህል ሊበሉ መቻላቸውን አብረዋቸው ታስረው ከነበሩት ለሚረገጥ ተችሏል። /የእስር ቤቱ አበሳ በታላቁ ቤተ መንግሥት ከ1966 እስከ 1974 ዓ.ም፣ አበራ ጀምጧል ገጽ 9-12 /

ፓትርያርኩ ለተጨማሪ 28 ወራት ከታሰሩ በኋላ፣ በ1971 መጨረሻ ላይ የሞት ድግስ ወደ ተዘጋጀላቸው የሉዐል አሥሪት ካሳ ግቢ ተዘዋወሩ። /የልዑሉ ቤት በደርግ ተወርሶ እስር ቤት ሆኖ ነበር። / እዚያም ወደ አንድ ክፍል እንዲገቡ ከተደረገ በኋላ ፣ ኮማንዶዎች ከጀርባቸው መታወቅቸው ከጣልቀው በኋላ፣ አንገታቸውን በሽቦ አንቀው ገደሏቸው። በተራዘመ ስቃይ መሬት ላይ ተፈራፍረው ህይወታቸው ወጣች። ይህም አልበቃ ብሎ አንዲት ጉድጓድ ነፍገዋቸው ከሌሎች በርካታ ሰዎች ጋር በአንድ ጉድጓድ ቀበሯቸው በዓለም ታሪክ ከዚህ በፊት ተደርጎ የሚታወቅ ፣ ከአሁን በኋላም የሚደረግ ፣ አስነዋሪ ድርጊት በኢትዮጵያ ምድር ይኸው ተፈጻሚ ፣ ጥላሸቱ ከኢትዮጵያ ጋር ለዘለዓለም ይኖራል።

ታዲያ፣ በምን መመዘኛ ነው እነዚህ ሁለት ጳጳሳት እንኳን በቤተክርስቲያኗ መሬት ላይ ሀወልት ሳይቆሙባቸው፣ ከኦርቶዶክስ ባህልና ሥርዓት ወጭ ፣ አበነ ጳውሎስ በቦሌ መድኃኔዓለም ቤተክርስቲያን ይዞታ ላይ ሀወልት የቆሙባቸው?

በመላው ዓለም ባሉ የኦርቶዶክስ ቤተክርስቲያናት ይዞታዎች ላይ ሀወልት አይቆሙም። በኦርቶዶክስና በካቶሊክ መካከል ካሉት ልዩነቶች መካከል አንዱ በሀወልት ዙሪያ ያላቸው ዕምነት ነው። ለካቶሊኮች፣ ሀወልት የባህልና የሥርዓታቸው አካል ነው። ለኦርቶዶክስ ግን አይደለም። ኦርቶዶክስ ከሀወልት ቀረጻ በፈቃዷ የተገለለችው፣ በጥበቡ ስጋ እንጂ መንፈስ ሊገለጽበት ስለማይችል ነው። በምትኩ ፣ መንፈስ ጉልቶ ለወጣ የሚቻልበትን ስዕል መርጧለች። በዚህም መሠረት፣ አራቱ አወራ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ አባቶች ---- አበነ ሰላማ ፣ ያሬድ ፣ ላሊበላ፣ አበነ ተክለሃይማኖት ---- እስከ ዛሬ ሀወልት አልቆሙባቸውም። ሁሉም ግን፣ መንፈሳዊነታቸውን በማጽገሉ መልኩ በስዕል ሲገለጹ ዘመናት ተቆጥረዋል።

ታዲያ፣ በምን ምክንያት ነው ዛሬ የኦርቶዶክስ ባህልና ሥርዓት እየተጣሰ የሚገኘው ?
ተፈፀመ ።

ፀሐፊው ከምርጫ 1997 በኋላ በጋዜጠኝነት እንዳይሰሩ ከተከለከሉት መካከል አንዱ ነው። አንባቢዎች በአሜሪካ አድራሻ Serk27@gmail.com ሊያገኙት ይችላሉ።